

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése **2009. december 02-án (Szerda) 17.25 órakor** tartott **közmeghallgatásról**.

Az ülés helye: Medgyaszay Ház
Nagykanizsa, Sugár u. 5.

Jelen vannak: Bárdosi Gábor Jenő, Bene Csaba, Bicsák Miklós, Bizzer András, Bogár Ferenc, Cseresnyés Péter, Gyalócai Zoltán Bálint, Halász Gyula, Jerausek István, Karádi Ferenc Gyula, Dr. Károlyi Attila, Dr. Kolonics Bálint, Marton István, Papp Ferenc, Papp Nándor, Röst János, Szőlősi Márta Piroska, Tóth László, Tóth Nándor képviselők

Tanácskozási joggal megjelentek: dr. Tuboly Marianna jegyző, dr. Gyergyák Krisztina aljegyző, Bakonyi Tamás osztályvezető, Deák Tamás osztályvezető, Domina Erzsébet irodavezető, Dr. Nemesné Dr. Nagy Gabriella osztályvezető, Partiné Dr. Szmodics Györgyi osztályvezető, Szamosi Gábor osztályvezető, Szmodics Józsefné osztályvezető, Tácsi Hajnalka osztályvezető, Tárnok Ferenc osztályvezető, Papp Judit a Szociális osztály ügyintézője, Vajda Gézané az Adóügyi osztály ügyintézője.

Marton István: Megállapítom, hogy a mai folytatólagos, illetve később soron kívüli közgyűlés után a közmeghallgatáson határozatképes a testület és a mai közmeghallgatásunkat megnyitom. Eredetileg négyen, meglepő módon csak négyen jelentkeztek be szót kémi, elsőként Ferencz Jenő Nagykanizsa, Teleki u. 58. szám alatti lakosnak adom meg a szót, aki a közszolgáltatási díjemelések és valamilyen törvénysértések témakörében akar hozzánk szólni. Hát én úgy gondolom, hogy mondjuk 3 perc. Aki 3 perc alatt nem tudja a kérdését feltenni, az egyéb aljasságokra is képes, ahogy a fáma mondja.

Ferencz Jenő (Nagykanizsa, Teleki u. 58.): 3 perc alatt még köszönni se tudok.

Marton István: Akkor nem kell elkezdni, Ferencz úr.

Ferencz Jenő: Na, akkor rövidítsük, csak az egyik témát mondom el, a fontosabbat.

Marton István: Egy pillanat, Károlyi doktor ügyrendiben szót kért, megadom.

Dr. Károlyi Attila (Ügyrendi): SZMSZ-ünk szerint a közmeghallgatáson megjelentek 5 perces időkorlátozással fejthetik ki véleményüket.

Marton István: Hát Károlyi úr én, az Ön érdekébe, is kurtítani akartam, de ha már így ránk piritott, akkor ez 5 perc.

Ferencz Jenő: A következőről van szó. Ugye, évek óta vesszőparipám egy téma, sokan tudják itt a városban is, közgyűlésben is, a hulladékszállítás és a hulladékszállító cég. Évek óta harcolok az miatt, hogy az önkormányzat tárgyalja meg azokat a törvénysértéseket, amit minden ciklusban eddig fölvettem, semmi nem történt belőle eddig. Most legutóbb az történt, még az előző ciklusban kezdődött, hogy ismételen, sokadszorra beterjesztettem részletes formában, írásban az indítványomat, hogy ebben a kérdésben mennyi törvénysértés van. Az ügyrendi és jogi bizottság alkalmasnak találta,

idézek a jegyzőkönyvből, Károlyi Attila képviselő úr: „Javaslom, bizottságunk támogassa (.....) a közgyűlés törvényes keretek között a Ferincz Jenő által felvetett kérdéseket megtárgyalja. Jogászként azt mondom, a beadvány minden megállapítását elfogadom.” És utána Kolonics Bálint is támogatta a jegyzőkönyv szerint ennek a kérdésnek a napirendre vételét, önálló napirendbe. És valahogy ez elsikkadt ott. Azon túlmenően, hogy megszavazták azt, hogy ez a kérdés napirendre kerüljön, nem került napirendre. Majd a jegyzőkönyvek szerint, mert kikértem a hivatalból minden jegyzőkönyvet ebben a kérdésben, a közgyűlés és az ügyrendi és jogi bizottság kétszer egymás után oda-vissza dobálta a labdát, hogy foglalkozzál vele te, én nem foglalkozok vele. Végül egyik se foglalkozott vele, majd a legvégén a közgyűlés hozott egy polgármesteri beszámoló keretében egy olyan döntést, hogy az ügyrendi és jogi bizottság megtárgyalta a felvetésemet, rendben találta és ezért elfogadásra javasolja. És a közgyűlés megszavazta gyönyörűen. Most ezek után szeretném Önöktől megkérdezni tisztelettel tisztelt képviselő urak, hogy lehet azt a napirendi pontot megszavazni, amit nemhogy nem tárgyaltak meg, de még csak napirendre se vettek? Szerintem ehhez külön csoda kell, és ha ez nem törvénysértés, akkor nem tudom, hogy minek nevezzem. Mindenesetre ez nekem nagyon elgondolkodtató, hogy évek óta görgetik minden ciklusról-ciklusra mindegyik közgyűlés maga előtt ezt a kérdést, egyik sem hajlandó ezzel a kérdéssel foglalkozni. És nem tudom az okát, hogy miért? Eltelt már az eredeti időpont óta 17 év közel, és azóta senki nem hajlandó semmit tenni ebbe az ügybe, nem reagálnak rá, nem cáfolják meg az állításaimat, semmit nem tesznek. Szóval én nem hagyom most már ezt a kérdést. Egész addig, amíg érdemben nem foglalkoznak vele, hogy nem történik ebben az ügyben érdemben valami. Mert eddig semmi nem történt, mindenki csak sumákkolt. Szeretném, hogyha végre történne valami. Mondják azt, indokkal kifejtve, hogy nincs igazam, ha nincs igazam, védjék meg az álláspontjukat, de azt, hogy senki nem tesz semmit az érdekében, mindenki hallgat róla, elkenik, elmaszatolják, mintha nem is létezne, ez nem megoldás.

Marton István: No, hát akkor még tartalék 1,5 perce maradt. Nem látok illetékest, aki válaszolni akarna erre a kérdésre. Ez már körülbelül a 2. vagy 3. közgyűlés óta húzódó ügye Ferincz úrnak ugye, és most az 5. közgyűlés képviselőjében ülünk itt. Hát szakbizottsági elnök urak, esetleg. Kolonics úr, de ha Önök nem, akkor megkér...

XY: (Nem lehet érteni, hogy ki és mit mond.)

Marton István: ...akkor egy mondatban a kérdést, Ferincz úr.

Ferincz Jenő: Azt hittem, egyértelmű. Miért nem hajlandóak foglalkozni ezzel a témával?

Marton István: A hulladékszállításról, urak.

Ferincz Jenő: Nemcsak a hulladékszállításról, hanem a hulladékszállító cégnek a törvényes működéséről, és akkor egyetlenegy gondolat még hozzá. Azért nem adtam be most írásban megint az egészséget, mert az elmúlt ciklusokban többször beadtam, részletesen kifejtve, hogy miért törvénysértően működik ez a hulladékszállító cég. Nem vett részt egyetlenegy pályázaton se, se ez, se az elődje, meg azt is kifejtettem a korábbi beadványaimban, hogy alkotmányellenes az is, ugye az alkotmánybíróság határozata szerint, hogy önkormányzat monopolhelyzetet nem teremthet. Ahhoz egyedül az államnak van joga és lehetősége. Tehát a hulladékszállító cég monopolhelyzetben nem végezhetne tevékenységet a városban. Ezeket mind kifejtettem és egyetlenegy felvetésem végül is senkiben nem ragadt meg. Most nem akarom felolvasni az egészséget, amit már a korábbi beadványomban részletesen leírtam, foglalkozni kellett volna vele, azokban nagyon sok kérdést fölvettem. És azokra szeretnék választ kapni, amiket írásban már az elmúlt ciklusokba többször is beadtam.

Dr. Kolonics Bálint: Az ügyrendi bizottság foglalkozott valóban az Ön kérdésével, nagyon sok határozatot hoztunk. Én azt javaslom Önnek, hogy vegye elő és kérje ki a hivatalban a bizottsági jegyző(.....) és nézze meg a határozatokat. A kérdés, az értelmezésem szerint akkor úgy hangzik, hogy valamiféle monopolhelyzet. Én erre nagyon röviden azt tudnám Önnek válaszolni, hogy az ügyrendi bizottság, az nem Gazdasági Versenyhivatal, mi nem fogunk ezzel a kérdéssel foglalkozni, ezzel a Gazdasági Versenyhivatalhoz kell fordulni, illetve egyéb eljáró hatóságokhoz, az ügyrendi bizottság pedig nem hatóság.

Marton István: Hát, én csak úgy, mint a jognak eme szakaszában kevésbé járatos ember azt tudom mondani, hogy hát, ha ez ekkora törvénytétel, akkor azért Ferincz úrnak lett volna már módja más szervekhez is fordulni, mint ahogy annak idején megtette, ha jól emlékszem, az egyik bank számlavezetési ügyében és ezt meg is nyerte. De én nem hiszem, hogy ezt a testület érdemben tudná kezelni, ezt a kérdéskört. Én azt se hiszem egyébként, hogy törvénytelenül működne a hulladékszállító cég. Akinek ez kétely, az tegye meg a megfelelő jogi lépéseket.

Ferincz Jenő: Elnézést, polgármester úr! Itt nemcsak a hulladékszállító cégről van szó, hanem a közgyűlésnek a törvénytelenégeiről is, ahogy mondtam az előbb. Én kikértem ezzel az ügygel kapcsolatos összes jegyzőkönyvet az ügyrendi és jogi bizottságra vonatkozóan is, a közgyűlésre is vonatkozóan is, tehát írásos dokumentációm van arról, hogy ezzel a kérdéssel senki nem foglalkozott. Nincs igaz a Kolonics úrnak, mert ezt a kérdést érdemben, tartalmilag senki nem tárgyalta meg. A jegyzőkönyveket kikértem, azok bizonyító erejűek, vagy pedig, hogyha ez nem igaz, akkor hamisak a jegyzőkönyvek, de ezt hadd ne feltételezzem, hogy valótlanúságot írtak le. Az, hogy (.....) jóhiszeműen, hogy igaz, ami a jegyzőkönyvben van, a szerint pedig senki nem tárgyalta meg ezeket a kérdéseket, és én ezt tartom leginkább törvénytételnek.

Marton István: Hát én úgy gondolom, hogy amilyen kérdéseket Ön feszeget, mint már említettem, messze meghaladják testületünk kompetenciáját, és ezért el kellett volna már sokkal korábban járnia a megfelelő szintereken. Én vártam volna, hogy mint a törvényesség öre, a jegyző szót kér ebben az ügyben, de hát nem tette meg, ezért most én vagyok kénytelen megkérni, hogy ezzel kapcsolatban mondjon pár mondatot.

Dr. Tuboly Marianna: Tisztelt Polgármester úr! Én 2008. január 01-től töltöm be ezt a tisztséget, ez az ügy pedig ezt megelőzően keletkezett. Át fogom tanulmányozni Ferincz úrnak a szóbeli előadását, és meg fogom tenni Ön felé, ha szükséges, a megfelelő jelzést.

Marton István: Amennyiben jól emlékszem, ez az ügy valamikor, persze erre azért mérget nem memék venni, az Ön első jegyzősége körmékén keletkezett. Várjuk az írásos választ. Köszönöm. Ferincz úr, nem tudok pillanatnyilag Önnek többet mondani, semmi olyat, ami Önt kielégítené.

Rodek Györgyné (Nagykanizsa, Hunyadi u.): Rodek Györgyné, a kiskanizsai városrészből jöttem és a Szent Flórián téri volt óvoda épület mementójaként szeretnék néhány gondolattal bevezetni a mondandómat. 750 ember, aki az óvoda épület közelségében él, úgy gondoltuk, hogy egy központi résznek nem így kell kinézni, ilyen rendezetlenül, és ezért aláírásainkat mellékelve, anyagi felajánlásainkat, kétkézi munkánkat és egy kis tervezetet, hogy hogy szeretnénk rendbe tenni ezt a környezetet, amely tíz éve már ilyen rendezetlenül áll. Felkerestük a demokratikus út betartásával először képviselőnket, Polai József urat, aki ekkor még nem határolódott el tőlünk. Aztán a részönkormányzat elé vittük kérelmünket, ahol 5:2 arányban mellettünk álltak. Így jutott el kérelmünk Önök elé, ahol napirendi pontként tárgyalták. Először Dr. Károlyi Attila képviselő úr kért szót, és megállapította, hogy az épület nagyon jó állapotban van, majd felkérte Bicsák Miklós képviselő urat, hogy beszéljen a palini városrészben található Inkey kápolnáról. A napirendi pont vége fele Dr. Fodor Csaba képviselő úr mosolyogva megjegyezte, hogy főleg a Városkapuban élő emberek aláírását látta a másik fél kérelmén. Tisztelt képviselő urak! Borzasztóan nagy közösségromboló erővel bír az így lefuttatott kérelem, hiszen alig vannak már olyan emberek, akik nem csak a városuktól várnak, hanem maguk is tenni akarnak és tesznek azért, hogy kisebb közösségükben rendezett állapotok legyenek, és így értéket teremtenek saját maguknak persze, de városuknak is. És ezért tiszteletreméltó Kiskanizsa nyugati részén az a kezdeményezés, amely a Bajcsy-Zsilinszky Endre utca, tehát a főutca és a Március 15-ei tér által határolt, 3 évvel ezelőtt még szemetes, rendezetlen területről mára kulturált kis lakóteleppé rendeződött az ott élők saját erejéből. Saját erőből készítették el a közműveket, zúzalékkal ellátott úttestet, aztán utcajelző táblákat, amelyek mutatják, hogy hol is találják meg a Gördvényi utcát, meg a Március 15. teret és elkészült tavaly egy fából készült játszótér, illetve hát a játékok esztétikusak és egy nagyon szép parkkal van mindez körülvéve, saját erőből. A város ezekre a telkekre építési engedélyt adott ki, majd használatbavételi engedélyt, és ezért gondoltuk 2007-ben polgármester úrnak levelet írva az ott élők, hogy a Bajcsy-Zsilinszky Endre utca, ugye a főutcán, csak 100 méter hosszan járdát biztosítsanak az ott élőknek. Ugyanis ez egy nagy forgalmú főút, és tessék elképzelni, hogy babakocsikkal, kisgyerekekkel a

megengedett sebességnél sokszor háromszor nagyobb sebességgel közlekedő járművek között kell nap, mint nap elérni a lakóingatlanokat. A Polgármesteri Hivatal válaszelevelében írta, hogy jogos a kérelem és ezért a 2008. évi költségvetésben biztosítanak pénzügyi keretet erre a munkára. 2009. év vége van, nem történt semmi. Tisztelt képviselő urak! Tisztelettel kérdezem Önöket, hogy miért van az, hogy azok az emberek, akik tenni akarnak, tesznek kis közösségükért, ugye egyben városukért is, nem kapnak támogatást? A Magdics János úr, aki ennek a kis közösségnek a mozgatóereje, a munkafolyamatok szervezője, folytatná tovább gondolatainkat és nagyon köszönöm, hogy meghallgattak.

Marton István: A kérdéskört meglehetősen jól ismerem, hiszen személyesen is találkoztunk, amikor néhány képviselővel mentünk a helyszínre szemlézni. Egyébként Kiskanizsa aktivitása az itt az előttem lévő papíron is látszik, hiszen a négy tervezett hozzászólóból elsöprő többséggel, 75%-kal, hárommal Önök vannak, és gyakorlatilag az Önök területe viszi el a jelentkezőknek a felét. Magdics úrnak is megadom a szót, és utána Tárnok úrnak adom meg.

Magdics János (Nagykanizsa, Gördövényi u. 4.): E témát folytatva ahhoz szeretnék hozzászólni, illetve néhány konkrét kérdést is feltenni, hogy a Gördövényi utca, Március 15. tér, illetve a Bajcsy-Zsilinszky utca által határolt területen, Kiskanizsa nyugati városrészében miképp és hogyan történik, hol tart ez a területfejlesztése? Talán azt érdemes megnézni, amikor polgármester úr is említi, hogy itt egy közösség van, aki egyre szélesebb körű, mára már az ott lakókon kívülről is támogatják az ottani munkákat és kezdeményezéseket. Én úgy gondolom, hogy egy önkormányzatnak politikailag-szakmailag is érdemes azokat a közösségeket támogatni, akik eleve már munkájukkal anyagi áldozatot vállalva is fejlesztenek egy területet, a városnak egy részét. Ehhez tényleg célszerű és tényleg jó volna, hogyha kapcsolódna az önkormányzat konkrét segítsége és támogatása is. Másik ok talán, ami indokolja, a célszerűsége. Hangsúlyoznám, hogy itt nem út- és járda felújításról van szó. Irigyeljük azokat a területeket, ahol út- és járda felújításról van szó, hiszen ott már van, valamit fel lehet újítani, itt nincs. Tehát itt járda kialakítás, útszfaltozás, illetve vízelvezető árkok kialakítása. Úgy gondolom, ezek a témák manapság, 2009-ben egy városban egyáltalán nem luxusnak számítanak. Úgy gondolom, hogy a városnak azon a részén élők is megérdemelnék, hogy mondjuk, száraz lábbal juthassanak az otthonaikba, vagy mondjuk, a gyerekeknek ne sáros cipővel kelljen az iskolába jutni. Tehát tényleg mindkét oldalból indokolt. Addig nincs is problémánk a kérdéssel, amíg azt láttuk, hogy az idén a költségvetés tárgyalásakor ez napirendre került, a képviselőtestület támogatta, 10 millió forintos keretet jóvá is hagyott a költségvetésben. Talán az első probléma azzal adódott, hogy nem tudom miért került ez az út- és járda felújítások szakfeladat kereteibe, én úgy gondolom, hogy ez rossz soron szerepel éppen azért, amit említettem, hogy itt nem felújításról van szó. Ez zavaró lehet, hiszen amikor a testületnek az a bizottsága, aki (.....) a költségvetést újratárgyalta már ebben a szakfeladat beosztásban, ezen a soron látja, hogy út- és járda felújítás, talán ennél fakadóan csökkentette le ezt a 10 milliós keretet, 5 millió forintra. Valóban, polgármester úr is említette, egy bizottság, egy helyszíni szemlén, polgármester úr, Polai képviselő úr, szakosztályok, VIA Kanizsa képviselőjében egy tisztességes terepszemle történt kora tavasszal. Hó volt, most lassan megint hó lesz, nem történt semmi. Kérdezném, miért? A költségvetésben még mindig, ugyan már csak 5 millió forint, de ott szerepel ennek a területnek az út-járda kialakítására. A fontosságát nem szeretném ismételni, hiszen az előttem szóló is elmondta, hogy miért volna fontos ennek a járdának főleg, illetve az útszakasznak a kialakítása. Nem tévedek, úgy gondolom, ha azt mondom, hogy nemcsak hogy egy kapavágás nem történt a területen, de még semmiféle előkészítés sem. Örülnék, ha meg tudnának ebben cáfolni. Az igazsághoz annyi hozzátartozik, hogy talán annyi történt, ami folyamatban van, hogy a VIA Kanizsa segítségével, Polai képviselő úr többszöri közbenjárására éppen arról egyeztetünk, hogy egy vízelvezető árkot hogyan és miképp fogunk megvalósítani. Egyéb más fejleményt nem látunk. Mondhatják Önök, hogy épp elég gondjuk, problémájuk van, mindenkinek a sajátja a legfontosabb. Lehet hivatkozni pénzügyi hiányra is, csak amikor a másik oldalon azt látjuk, hogy a területen folyik egy víz- és közműfejlesztés, beruházás a Vízmű fenntartása alatt, ugye a közműfejlesztési hozzájárulásokból, abból az alapból, ami úgy tudom, a Vízműnél képződött, Önök egy 200 milliós keretben jóváhagyták egy fejlesztést, közműfejlesztést, 8 millió 100 forint értékben éppen ezen a területen. Ezt, amikor először meghallottuk, örültünk neki, hogy a Vízmű itt közműveket fejleszt, fejlődik a terület, gazdagodik a terület. Amikor megláttuk, hogy itt 13 telek közművesítése szerepel ezen a soron, illetve 8 millió 100 forint értékben, akkor egy kicsit bizalmatlanok lettünk, mert pontatlanok, illetve túlkalkuláltak ezek az adatok. Nincs itt 13 telek, amit közművesíteni kell.

13 telek volt a belső részen, de ebből éppen az ott lakók 5 telket már közművesítettek. Tehát amikor azt fogadták el Önök, elfogadva Vízműnek ezt a fejlesztési koncepcióját, hogy 13 telket fognak itt közművesíteni, ez egy téves információ volt, nincs ennyi közművesítendő telek. A másik, éppen azért, mivel a belső területen 5 teleknél, a külső területen 6 teleknél mi a közművesítést elvégeztük, az egyik területen 1,5 millió, a második területen 2,2 millió forint értékben, ami már tartalmazza az ott elvégző szakipari munkásnak, illetve kivitelezőnek az anyagi, illetve a vállalkozási hasznát is, akkor úgy gondolom, itt ennek a 8 teleknek a közművesítésére víz, szennyvíz kialakítására 8 millió 100 forint enyhén túlkalkulált. Nem indokolt a..., erre a területre mi is kértünk korábban ajánlatokat, ez 4 millió forintnál semmiképp nem kerülhet többre. Nem tudjuk, mi indokolja ezt a költséget, illetve tényleg azt szeretnénk már látni, hogy történik valami konkrét kezdeményezés, az itt lakókban továbbra is van szándék az együtt munkálkodásra, az együtt dolgozásra, mi továbbra is a területet fejleszteni fogjuk. A tavaszi terepszemlén történt egy megállapodás, mely szerint mi park, játszótér kialakítás, fásítás területén elvégezzük a vállalt dolgainkat, a másik oldalon az önkormányzat az út-járda kérdésben megoldást tesz. Jelentem e helyről is, hogy mi elvégeztük az általunk vállalt dolgokat, sőt egy kicsivel többet is, hiszen annyira veszélyes a terület belvíz szempontjából, hogy egy árokszakaszt mi saját magunk, saját költségünkön megásattunk, hogy a keletkező belvizet elvezesse.

Marton István: Hát akkor már említettem, hogy Tárnok úrnak adom meg a szót először, de utána megadom a Vízmű képviselőjének is.

Tárnok Ferenc: Röviden a következő választ adnám. Valóban voltunk kint a helyszínen és indokoltak azok a kérdések, amit az Önök részéről felmerült és nem egészen igaz az, hogy nem történt előrelépés ebben az ügyben. Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése korábbiakban elfogadta az ez évi út-járda programot, aminek az előkészítése jelenleg folyik, közbeszerzési eljárás keretében kívánjuk vállalkozásba adni a hatályos jogszabályok szerint a tervezési feladatokat. Az eljárás jelenleg folyamatban van, döntés még nem született ebben a kérdésben. Amennyiben döntés születik, a következő év elején ezek a tervdokumentációk elkészülhetnek, és a szükséges engedélyeket be tudjuk szerezni. Ezek a fejlesztések, amely a Március 15. térhez köthetők, ezek ebben a programban szerepelnek. Tehát amit Önök említettek út, járda, csapadékvíz elvezetési kérdések, a tervdokumentációk elkészülte és a szükséges engedélyezések beszerzése után, amennyiben a tisztelt testület a 2010. évi költségvetésben biztosít hozzá fedezetet, akkor ezek a fejlesztések elvégezhetők.

Marton István: Osztályvezető urat azért megkérdezem, hogy körülbelül így most, hogy jobban látszanak már a költségek, ez mekkora összeg lehet? A tervezett 5 millióval szemben?

Tárnok Ferenc: Nagyságrendileg meghaladják ezt az összeget természetesen, ez, amit az úr is elmondott, tehát konkrét útépitésről van szó, mert olyan rossz állapotban, olyan rossz állapotok uralkodnak, hogy sem járda, sem út nincs, sem csapadékvíz elvezetés. Itt mindent meg kell oldani, ez több 10 millió forintos nagyságrendet tesz ki. Valószínű, hogy a költségvetése meghatározása során valamiféle ütemezést kell készíteni ehhez, mert valószínű, hogy egy ütemben az önkormányzat ezt felvállalni nem tudja.

Marton István: Magyarul, az idén el nem költött 5 milliót kell felemelni jövőre. Az én értelmezésem szerint. Megadom a Vízmű valamelyik hozzáértő képviselőjének a szót.

Kassai Zoltán: A Március 15. téren lévő dologgal kapcsolatba azt tudom mondani az úrnak, hogy meg fogom vizsgálni a kérdést, és írásban természetesen válaszolni fogok rá.

Marton István: Hát ez nem túl sok volt, nem túl megnyugtató, de én azt tudom mondani Magdics úrnak, hogy dehogynem tudja. Ön is tudja, én is tudom, csak azért nem fejtem ki, mert nem szeretném, ha valamelyik vehemens képviselőtársam vagy netán alpolgármester úr egy újabb pert akasztana a nyakamba. Horváthné Polai Máriának adom meg a szót.

Rodek Györgyné (Nagykanizsa, Hunyadi u.): Annyit szeretnék kérni, hogy, Tárnok úr felé, vagy nem tudom, akik majd ebbe döntenek, hogy valóban ...

Marton István: Testület dönt. Tárnok úr előkészít, illetve előkészített.

Rodek Györgyné (Nagykanizsa, Hunyadi u.): Igen. Köszönöm szépen. Csak annyit, hogy legfontosabb lenne a járda, hogy ezt vegyék figyelembe majd a tervezetüknél.

Marton István: Tehát a sorrend megállapítás...Tárnok úr ezt már vette is. Köszönöm. Akkor Mária, megadom a szót.

Horváthné Polai Mária (Nagykanizsa, Bajcsy-Zsilinszky u. 62.): Bizonyára emlékeznek rá, hogy a tavalyi közmeghallgatáson is jeleztem kiskanizsai problémákat. Elnézést az ismétlésekért, de a tavaly felvetett kérdéseimre sem a helyszínen, sem írásban később nem kaptam választ. Tavaly az Egészségházzal és a ravatalozóról tettem fel kérdést, most szintén néhány szót szólnék az Egészségházzal, ismételten a ravatalozóról, folytatnám az óvodát és a tájházról, de nagyon rövid leszek. Az Egészségházzal kapcsolatban, örömmel látom, hogy elkezdődött az építése a Bajcsy-Zsilinszky úti orvosi rendelő és a gyógyszertár mögött. Volt az Egészségház terveiről egy szűk körű fórum. Azon részt vett egy vállalkozó cég képviselője. A cég ingyen megépítette volna az Egészségházat, egy gyógyszertár üzemeltetése fejében. Az Egészségház bekerülési költsége, én csak körülbelüli számot tudok, 140 millió forint, pályázaton nyerte az önkormányzat, de saját forrásból még sokkal ki kell egészíteni. Mi minden megvalósulhatott volna Kiskanizsán ebből a pénzből? Ezt ugyanazok akadályozták meg, akik minden kezdeményezést elgáncsolnak Kiskanizsán. Ravatalozó, hát ez ismétlés lesz. A környék szegénye, a mi bánatunk, hogy ilyen méltatlan körülmények között búcsúzhatunk szeretteinktől. Ismét kérdezem, mikor épül Kiskanizsán új ravatalozó, vagy mikor történik meg a régi felújítása? Óvoda, hát ez folytatás. Erről szólt Rodek Györgyné, az aláírásgyűjtésünk kezdeményezője, és aki a legtöbbet tette az ügy érdekében. Közel 1000 aláírást gyűjtöttünk azért, hogy az óvoda épületét lebontsák. A bevezető levelünkben kéréssel fordultunk a képviselőtestülethez, megindokoltuk kérésünket, társadalmi összefogást, munkát ajánlottunk fel. Úgy tudom, én nem láttam ezt a közgyűlést, hogy a bevezető levelünket a képviselők nem ismerhetik. Hivatalosan átadtuk az aláírási íveket polgármester úrnak a sajtó képviselőinek jelenlétében. Polgármester úr már akkor jelezte, hogy mi van, ha az óvoda fennmaradásáért is gyűjtenek aláírást? És pontosan ez történt. 10 évig senkinek eszébe sem jutott, hogy ott tenni kellene valamit. Itt a senkiben értsék, hogy az illetékesek sem tettek semmit. Lehet, hogy az épület értékes, de akkor miért nem történt vele semmi? Nagyon csúnya, 5 utca kereszteződésében van, nagy a balesetveszély és folytathatnám tovább. A képviselőtestület tagjai, nagy részük biztosan nem is látta az épületet. Kérem, nézzék meg! Tavaly is ezt ajánlottam, egyszer jöjjenek el Kiskanizsára, járják végig, nem is tudják, hogy mi van ott. Kérdezem, még 10 évig így marad ez az állapot? Van néhány ember Kiskanizsán, aki minden kezdeményezést megakadályoz. És nagyon jól lobbiznak az önkormányzatnál. Ők szervezték az ellenaláírást gyűjtést is. Az 1000 kiskanizsai ember nevében kérdezem, miért nem kaptunk semmilyen reakciót? Kértük, hogy legyen lakossági fórum, ahova az aláírókat hívták volna meg az illetékesek részvételével. Ott kellett volna elmondani az emberek szemébe, hogy miért nem teljesíthető a kérésük. Ellenfórum bezzeg volt. Könnyen kitalálható, hogy ki szervezte. Oda miért nem hívták meg a másik felet? Én sajnos azon nem voltam, csak hallomásból tudom. Tájház, örülnünk kellene neki, de nem történik vele semmi. Melyik közösség kérte? Megkapták. Miért nem tesznek semmit? Van a tájház mellett egy kocsilejáró a ráckerti ingatlanokhoz. Egy ember használja. Ezért? Köszönöm és tisztelettel várom a választ kérdéseimre.

Marton István: Mielőtt megadnám Tárnok úrnak a szót, azért egy-két gondolatot én is mondanék. A magánépítéssel kapcsolatban az Egészségháznál. Ott, ha jól emlékszem, nem volt ajánlat, de ezt Tárnok úrnak ki kell tudni fejteni az Egészségház, illetve a ravatalozó ügyét. Hát hogy volt ellenfórum, ki szervezte? Nekem erről fogalmam nincs, bár én Kiskanizsa életét eléggé komolyan figyelemmel kísérem, de erről nem bírok információval. Az viszont biztos, hogy az óvodabontás - nem bontás kérdéskörében, ugye a műemlékvédelmi hatóság, az a megmaradás mellett tette le a voksot, és azzal mi nem tudunk mit kezdeni. Minthogy pillanatnyilag azzal se tudunk mit kezdeni, hogy mit lehetne csinálni az óvodával, bár ugye gondolatok vetődtek fel, de ezek különböző okok miatt meghiúsultak. Ezzel kapcsolatban azért majd főépítész úrnak átadom a szót. A bajcsai utcai tájházról beszédjében Mária, ezt megvettük, mert elég nagy nyomás nehezedett az önkormányzatra és pont azért, hogy ott a ráckertet jobban meg lehessen közelíteni. Kétségtelen, hogy még érdemben ezzel kapcsolatban nem tettünk semmit, de az az érzésem, hogy a következő évben ez megváltozik és sikerül berendezni. Ugye az

udvarát kell egy kicsit karcsúsítani, hogy ott a lejáró megszélesedjen, mert ugye az ott lakó, a másik oldali lakó azt panasolta, hogy hát bizony az ő házának azt az északi felét, azt itt-ott kicsit el is hordják az arra járó különböző munkagépek. Én ennyit tudok erről mondani, és akkor megadom szakosztályvezető úrnak, illetve főépítész úrnak, főépítész úr talán tud még a negyedik kérdéséhez, a tájházhoz is hozzátenni valamit.

Tárnok Ferenc: Röviden az Egészségházzól, illetve a kiskanizsai ravatalozóról szeretnék szólni. Valóban régre mutató probléma ez a kiskanizsai Egészségház problémája, amit az önkormányzat több megoldással, több megoldással is szeretett volna a végére járni ennek a dolognak és valóban volt egy ilyen kezdeményezés, hogy egy vállalkozó megépítette volna ezt az Egészségházat, de az önkormányzat jogszerűen építési koncessziós közbeszerzési eljárás keretében tehette volna ezt meg, és ez a vállalkozó erre a meghirdetett eljárásra nem jelentkezett. Ez eredménytelenül zárult, ez a közbeszerzési eljárás. Ezt követően vállalta az önkormányzat, hogy pályázat igénybevételével, saját, részben saját forrásból megépíti ezt az Egészségházat. Itt jelenleg a kivitelezés folyamatban van, várható átadása az 2009. II., III. negyedévére történhet.

XY: (Nem lehet érteni, hogy ki és mit mond.)

Tárnok Ferenc: Ja bocsánat, elnézést kérek, 2010. A kiskanizsai ravatalozóval kapcsolatban annyit tudnék elmondani, hogy a korábbiakban az ÁNTSZ előírásai szerint megépült hozzá a vizesblokk, ami a működését lehetővé tette és elkészültek a ravatalozónak a bővítési dokumentációi, amit jelenleg engedélyezésre benyújtottunk. Amennyiben lesz ennek építési engedélye, majd kiviteli tervdokumentációja és az önkormányzat biztosít hozzá fedezetet, akkor a következő években ez a ravatalozó átépítés-bővítés megtörténhet.

Marton István: Főépítész úrnak is megadom a szót, Deák-Varga Dénesnek.

Deák-Varga Dénes: A Szent Flórián téri óvoda épület, volt óvoda épületével kapcsolatban, hát, nagyon sokszor volt ez a téma a közgyűlés előtt. Röviden megpróbálnám összefoglalni azok számára, akik minden részletében ezt nem kísérték figyelemmel. Valóban beérkezett egy közel 700 aláírással rendelkező ív az önkormányzathoz, ezt én őrzöm, most is ott van az iratok között, amiben kérték ennek az épületnek a siralmas állapotára való tekintettel a lebontását. Ugyanakkor ez köztudott, véleményem szerint minden nagykanizsai lakos számára, hogy ez egy különleges értéke a város történetének, egy nagyon régi épület, a XVIII. század végén épülhetett a szakemberek véleménye szerint. Ezt a boltozatos belső terei is bizonyítják. Egyébként az épület műszaki állapota nagyon érdekes, mert sokkal jobb állapotban az épület az alapozása, a falazatai és a tetőszerkezete hangsúlyozottan, mint amilyenek külsőleg látszik, ami csak és kizárólag a gazdáltságának, illetve hát az elhanyagoltságának tudható be. Egy kis ráfordítással az az épület tulajdonképpen jó műszaki állapotba lenne hozható. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékesei ugyancsak megvizsgálták az épületet, és ezt követően azonnal intézkedtek, és ideiglenes műemléki védelem alá helyezték, ezért ezt a problémakört visszahoztuk a közgyűlés elé és a közgyűlés is arról döntött, hogy az épületre egy felújítási tervet kell készíteni, mégpedig ebben az évben jelölte meg a határidőt, most pontosan dátumot nem tudok mondani. Ez év tavaszán, amikor tulajdonképpen elindulhatott volna ennek a tervnek a készítése, jelentkeztek kívülről, hát nem vállalkozók, de olyan befektetni szándékozó csoport, akik vállalták volna ennek az épületnek a hasznosítását és működtetését, akár hosszú távon is, egészségügyi szolgáltatások céljára. Ez a lehetőség azonban a közgyűlési, többszöri közgyűlési előterjesztés nyomán sem vezetett eredményre, tekintettel arra, hogy egy olyan szolgáltatást céloztak meg, amelyik bizonyos értelemben az önkormányzat érdekeivel ellentétben állt. Ezt nem akarom részletezni, mert nem, igazából már nem építészeti kérdés. De emiatt tulajdonképpen ez a hasznosítási lehetőség megghiúsult, és most ugyanott tartunk, mint körülbelül egy évvel ezelőtt, hogy valamilyen más célú hasznosításban kellene gondolkodni, illetve egy állagmegóvási tervet esetleg lehetne készíteni, mondjuk egy külső tatarozási tervet, aztán meglátjuk, hogy mi lesz az épület funkciójával. Egyébként a fórumra visszatérve, annyit szeretnék mondani, hogy abban az ívben, amit benyújtottak sok aláírással, abban nem szerepelt ilyen kérés, hogy Önök fórumot kívánnának ez ügyben tartani, ennél fogva énszerintem ellenfórum sem volt, illetve volt Kiskanizsán valóban egy fórum, amit nem ellenfórumnak, hanem a hasznosítást megcélzó egyeztetésnek lehet tekinteni. Nem tudom, egyről beszélünk-e, de én erről a fórumról tudok.

Horváthné Polai Mária: Kérdezhetek?

Marton István: Visszaadom a szót, Marika, persze.

Horváthné Polai Mária: Valami közelebbi dátumokat nem tudnának nekünk mondani? Az elkövetkezendő években, a következő ciklusban, ezt halljuk 30 éve. 20 éve maguktól is.

Marton István: Hát könyörgöm, vegyük csak az Egészségház ügyét. Egy szinte kibogozhatatlan helyzetet örököltünk az előző testülettől.

Horváthné Polai Mária: Nem arról van szó, polgármester úr! A ravatalozó és az óvoda. 10 évig ott fog csúfoskodni.

Marton István: Tudom, hogy nem arról van szó, amiről éppen beszélünk, meg amit sikerül megoldani, ez helyes is, hogy mindig megpróbál mindenki előre tekinteni, de azért maradjunk annyiban, hogy az Egészségháznak a problémaköre, az legalább 5-6 éves, és miután az elődeink jól összekuszálták, ez a testület oldotta meg rendkívül nagy nehézségek árán. Tehát tulajdonképpen legnagyobb beruházást igénylő tételen jövő augusztus 20-ára túl leszünk. A tájház ügye szerintem a következő évben megoldódhat, a többi ügy, az meg egészen biztos, hogy a következő, 6. testületre hárul. Eljuthatunk valameddig, tehát mondjuk, meglesznek a tervek, mondjuk engedélyes tervek, azért az már sokat jelent, ha megvannak. Például a ravatalozóra gondolva, de az óvodánál nekem ebben a pillanatban tökéletes a homály.

Dr. Károlyi Attila: Én a Máriának szeretném mondani azt, ugye tetszett hallani itt az imént a főépítész úrnak a válaszában azt, hogy egy értékes, az értékes alatt építészeti értékkel bíró épületről van szó, és nekünk olyan kevés van, ennek a szegény Kanizsának, ugye, itt csak romboltak az elmúlt néhány száz évben, olyan épületünk nem nagyon van, ami történeti emlékekkel is bír. Ismerjük a történetét is ennek az épületnek, és azt is tudjuk, hogy jó statikai állapotban van. Csúfosan néz ki, és ez irritálja a kiskanizsai lakosságot. Én arra kérném Önt és Önöket, akik számos lehetőséggel bírnak arra, hogy megmozgassák a kiskanizsai embereket, hogy a funkcióját segítsenek megtalálni ennek az épületnek, és én állítom Önnek, hogy ez a közgyűlés teljes mellszélességgel kiáll egy ilyen kezdeményezés mellé.

Horváthné Polai Mária: Válaszolhatok egy mondatban?

Marton István: Hát válaszoljon, mert időnk van rá, ez az este ide van szánva, azért közmeghallgatás a neve.

Horváthné Polai Mária: Mondom, hogy nem hallották a képviselő urak a bevezető levelünket, mert abban mi megindokoltuk, hogy mi nem a rombolás hívei vagyunk. Ha olyan értékes ez az épület, akkor eddig miért nem, 10 évig, körülbelül az óta költözött ki az óvoda, miért nem történt valami?

Marton István: Ez nincs 10 év, mert ha jól emlékszem 7 év vagy, de legyen 8, 10 semmiképpen. De én meg azt próbáltam elmondani és Önnek is, meg másnak is, hát az, hogy mi sem tettünk semmit, ez egészen durva annulálása az eseményeknek és a cselekményeknek. Ha az előző 4 testület fele annyit tett volna, mint mi, akkor most Ön nem tudott volna miről beszélni. Nekem meg erről ez a véleményem. Mert minden rendben lenne. Tehát mi igenis sokat tettünk, más kérdés, hogy pillanatnyilag ott tartunk, ahol tartunk, de hogy jó úton járunk, legalábbis Kiskanizsa ügyeiben, az számomra nem kérdés.

Gudlin Jánosné (Nagykanizsa, Vörösmarty u. 20.): Az önkormányzat lakásrendeletével kapcsolatban szeretnék egy pár szót szólni. Hát nagyon örülök, hogy nyitott ajtókat döngöttek, mert úgy látszik, hogy a közfelhárítás elgondolkodásra készítette az önkormányzat tagjait, most itt gondolok az 5. § (4) bekezdésére, amelyben egy mondatot kifogásolok: A pályázó legkorábban a nyilvántartásba vételét követő 6 hónap múlva vehet részt a pályázaton. Ami vonatkozik a szociális bérlakásra is. Most ezt, ezt a problémát, ha végiggondoljuk, szerintem egyetlen mondat kizárásával, kiiktatásával meg lehetne oldani, ha ezt a képviselő testület megszavazná. Mert ha végiggondolja valaki, hogy mi történik azzal az emberrel, aki fél évig, vagy hol tölti el az életét, akinek eladják a feje fölül a bérlakást vagy tönkremegy,

vagy van egy félállása, munkanélküli és abból kellene neki albrételet fizetni. Hol? A munkanélküli vagy a hajléktalan szállóról jár be, például félállásba tanítani? Mert nem egy ilyen van. Az élet ezt felülírta, ez olyan az étellel idegen rendelet, olyan, mint az egészségügyben szerintem a volumenkorlát. Ma lettél hajléktalan, fél év múlva gyere vissza, aztán addigra vagy meghal, vagy megoldódik, vagy valaki befogadja, aztán úgy marad ideiglenesen éveig. Hát szeretném kémi, hogy a tisztelt képviselő urak még egyszer gondolják meg és vegyék újra napirendre ezt a kérdést, és hogyha akarják, akkor egyetlen mondat törlesztéssel ezt helyre tudják rakni, és nagyon szeretnénk azt, hogyha ebben a kérdésben név szerinti szavazás lenne, hogy a felháborodás akkor, a közhangulat, meg az utcára kerültek, kinek köszönjük meg.

Marton István: Hát igen, a volumenkorlát is él, valamint ez a 6 hónapos várakozási idő a pályázatok benyújtásával kapcsolatban. Nézze, énnekem afelől nincs kétségem, hogy valami türelmi idő kell. Az, hogy ezt pont jól húzta-e meg a testület a határt, hogy ez 6 hónap vagy kevesebb, ezt ebben a pillanatban nem tudom megmondani. De ha Önök találnak egy képviselőt, aki egyéni képviselői önálló indítványként foglalkozik ezzel, akkor minden további nélkül ez beadható, illetve megoldható. Lehet, hogy tényleg sok a 6 hónap, mert a vízbefúltan már hiába akarunk segíteni utólag, az esemény megtörtént, de ezt ebben a pillanatban eldönteni nem lehet. Én úgy gondolom, hogy azért a rendeleteink, az elmúlt 1-2 hónapban hozottak legalábbis, mintha egy kicsit jobbak lennének, mint az előtte, mondjuk 1 éven át meghozott, én szememben szinte ámokfutó rendeletek, amik semmi másra nem vonatkoztak, mint az én személyes korlátozásomra. De a testület kezdi belátni, hogy tulajdonképpen nem engemet, hanem...igen, igazam van, természetesen, én ezt tudom, azért mondom, frakcióvezető úr, aztán Önök kezdik belátni, hogy alapvetően nem engemet korlátoztak, hanem a hivatal munkáját, a bizottsági munkát és végső soron Önök a testületi munkát is, csak nekem ebben az Ön cinikus mosolya nem tetszik. Tóth Nándor úrnak ad..., hát Bicsák úr, már Tóth Nándor urat mondtam, mikor Bicsák úr ügyrendit nyomott, ezért Tóth Nándor úrnak előbb megadom a szót.

Tóth Nándor: Némi spáttel sikerült megnyomnom a gombot az előző hozzászólásnál.

Marton István: Igen, ez megvolt, valóban. Mármint a spát.

Tóth Nándor: Igen, engedje meg, hogy pár mondatot én is szóljak itt az előttem szólók mondandójához kapcsolódóan, hiszen három hozzászóló is kiskanizsai témát érintett. Kiskanizsáról hála Isten, elég szép számmal jöttek el erre a mai fórumra, ez is látszik, hogy a közérdek a helyieket, az ottaniakat nagyon érdekli. Tulajdonképpen mind a három hozzászólónak a mondandójával egyetértek, bár előjáróba el kell mondanom, hogy nem én kértem fel őket, hogy jöjjenek el és mondják el, de igazából egyetértés van közöttünk. Horváthné Polai Mária több témát érintett, egy-egy mondattal én is reagálnék ezekre. Hát az Egészségház ügye, az úgy tűnik, hogy sinen van, igaz, hogy találhattunk volna költségkímélőbb, más megoldást is, de azt gondolom, hogy elfogadjuk ezt a megoldást is, főleg úgy, hogy ha majd a jelenlegi orvosi rendelő, gyógyszerár épülete, meg a fölötté lévő önkormányzati lakások is megújulnak, és az a ház kívülről is kap majd valamilyen normális megoldást. Bár ugye ott, amiről nem esett szó, a közlekedési helyzet, a közlekedési viszonyok, azok jelenleg is és véleményem szerint a jövőben is jelentős problémát fognak okozni, hiszen ott van egy buszmegálló, elég nagy ott a gyalogos forgalom. Pillanatnyilag életveszélyes a közlekedés, ha majd az udvarban lévő Egészségház megnyílik, akkor valamelyest javul a helyzet, hiszen 15-16 belső parkoló kialakításra kerül, és jó néhányan akkor majd ott tudnak az orvosi rendelő előtt várakozni, valamint hát a forgalmi rend is ugye megváltozik ott a ki- és a bejárást illetően. Még egy mondatot arról, hogy tényleg volt a vállalkozó, egy vállalkozó a képben, azt itt különböző módon sikerült elriasztani az ügylettől, nem is akarok én ezzel foglalkozni, meg erre hivatkozni, bár azt mondta, miután látta a terveket, hogy véleménye szerint, hogyha ez mondjuk nem önkormányzati beruházás keretében valósul meg, 100 millió forintot belül megállt volna ez a beruházás. Hát most ugye hallani itt már 140-et is. A ravatalozóról annyit, hogy hát ez szintén az Egészségházhoz hasonlóan régi ügye Kiskanizsának. Gyakorlatilag a város és a városrész ravatalozói közül ez a legrosszabb állapotban lévő ravatalozó. Jelenleg tervekkel rendelkezik, Tárnok úr elmondta, hogy az engedélyezés pillanatnyilag folyamatban van. Ezt a magam részéről akár el is tudom fogadni, és abban reménykedek, hogy előbb-utóbb, de remélem előbb, lesz a városnak 35-40 millió forintja, mert információim szerint körülbelül ennyibe fog ez kerülni, hogyha a jelenlegi tervek megvalósulnak, és ennek meg kell valósulni. Ezúton is kérném a képviselőtársaimat, ha nem lesz elég ez a ciklus, akkor a majdani

képviselőket, hogy ezt tekintsék elsődleges feladatnak, és a kiskanizsai ravatalozó kérdését, azt mindenképpen meg kell oldani, amellett, hogy tudom, hogy a városi központi temető ravatalozója sincs jó állapotban, meg más környékbeli ravatalozóknál is kisebb-nagyobb javításokra lenne szükség. Hát az óvoda ügye, az eléggé szerintem ki lett tárgyalva ma is, de azért három mondatot erről én is mondok. Azok, akik az aláírást gyűjtötték az elbontás mellett, egyébként az én információim szerint olyan 927 aláírás gyűlt össze, szerintem kellően nyitottak és toleránsak voltak a másik verziót illetően is, hiszen tudomásul vették, hogy helyi védelem alá került az épület, azt viszont nehezen veszik tudomásul, hogy gyakorlatilag nem történik ott semmi érdemleges dolog. Kérték, hogy a közlekedést illetően ott, mondjuk járda épüljön, aztán kerüljön takarításra ott a környéken mondjuk az előteret illetően, meg hát valamilyen módon a város munkálkodjon azon, hogy funkciót találjunk az épületnek. Ez még nem sikerült a mai napig sem, voltak próbálkozások, sajnos nem jártak eredménnyel. Én azt mondom, hogy tovább kell folytatni a tárgyalásokat azokkal a szervezetekkel, akik érdeklődtek az épület iránt, hogy ott valamilyen hasznos funkciót végeznének és működtetnék. Én akár azt is el tudom képzelni, ismervé mind a két érdeklődőnek a naci(.....), hogy akár a tulajdonukba is lehet adni, hogy ha garantálják a városnak, hogy hosszú távon, tehát hogy felújítják az épületet, és azt működtetik. Erről ennyit. A Magdics úr is teljesen jogos problémákat feszegetett. A kiskanizsai emberek, a Kiskanizsán élők is megérdemlik, hogy rendezett körülmények között éljenek, hiszen ott nagyon szép házak vannak, nagyon szép lakóházak épültek, pillanatnyilag tényleg a járda, az út és a vízvezetés nem megoldott. Hát annyit tudok mondani, hogy ha én lennék annak a körzetnek a képviselője, akkor valószínű, hogy az ez évi képviselői keretemből azt a hiányzó 150 méter járdát megépíttettem volna, mert valóban igaz, hogy a Sormás felé vezető út mellett ott életveszélyes közlekedni, nem gyerekkel, hanem gyalogosan is. Szerintem a jövő évben arra mindenképpen pénzt kell fordítani, és azt meg kell oldani. Az egyébként nem egy olyan túl nagy költség, 150 méter járdának a megépítése. Tárnok úrnak is szeretném a figyelmét felhívni, hogy ezt tekintsék elsődlegesnek, annak a tervezését és az engedélyezését.

Marton István: Képviselő úr, ebben már megegyeztünk, úgyhogy nyitott kapukat dönget. Nem akarok kitérni újból a részletekre.

Bicsák Miklós: Nagy tisztelettel örülök, hogy ennyien megjelentek. Engedjék meg, talán az indíttatott ebben a szociális kérdésben, amit Gudlinné Marika és nyugodtan tegezhetjük, és elmondhatom a vendégeinknek, nem magyarázkodásképpen, mi hosszú évekig együtt laktunk Sugár út 1-ben és úgy éreztem a napi gondok, az utcai emberekkel való találkozás, jogos az a felvetés, amit itt elmondta Marika, és valóban én fel fogom vállalni önálló képviselői indítványommal, a tisztelt közgyűlés elé fogom terjeszteni ezt napokon belül, polgármester úrhoz eljuttatom és bízok benne, hogy a testület értékelve, mérlegelve át fogja gondolni és korigálja ezt a rendeletet. Én csak annyit tudok ígérni a testület nevében is, hogy jó szándékkal, nem azért, mert a karácsony közeledik, de nekünk az a dolgunk, hogy segítsünk. De azért határok is vannak, a rendeletet, mi nem vagyunk jogászok, a szakemberek biztos elő fogják készíteni és segítik a testület munkáját. Befejezésül tisztelt Tóth Nándor képviselőtársam! Tudod, nagyon nehéz a jó gazda módjával úgy sáfárkodunk, említetted, nem védeni akarom itt a mellettem ülő Polai József képviselőtársamat, ő is megtesz Kiskanizsáért mindent, abból az 1 milliós képviselői keretből mindenre nem jut. Nagyon szívesen én is a magam városrészébe mindent szeretnék megoldani, és úgy gondolom, hogy ő is meg fogja tenni, amit szeretne.

Marton István: No igen, hát azért én is Tóth Nándor képviselő úrnak a válaszában egy kis övönalulíságot is éreztem, természetesen. De hát ezek nem olyan nagy dolgok.

Röst János: Visszatérnék még először a ravatalozóra. Annyit elmondanék, hogy a ravatalozóra az előző ciklusban készült egyébként terv. Egy modulrendszerben bővíthető ravatalozóról volt szó. Ennek a terveit egyébként a bizottsági elnök úr is jónak találta. A képviselő úr, Polai József úgy mondta, hogy önekik vagy egy nagyon nagy ravatalozó kell, vagy semmilyen sem, és igazából e miatt nem lett ez megvalósítva. Valójában körülbelül 30 mFt egyébként rendelkezésre állt az előző időszakban. Ami a szociális bérlakást illeti, ott a türelmi időt, a hat hónapot lehet csökkenteni, tehát az lehet egy tárgyalási alap a közgyűlés előtt, de valami időpontot meg kell határozni, mert ahhoz, hogy a környezettanulmányt elvégezze a szakosztály, arra idő kell. Ezt nem lehet megúszni. Azokra a helyzetekre egyébként, ami havária eset előállhat, arra pedig akár az SZMSZ, akár pedig a rendeletünk lehetőséget ad. Tehát nagyon rövid időn belül ebben tud döntést hozni, tehát nincs ezzel jelentősen probléma.

Marton István: Érdeklődöm, hogy akik nem jelentkeztek írásban szólásra, azok az Önök, itt ülő állampolgárok közül valaki meggondolta-e magát, óhajt-e esetleg valamit mondani? Ott látok egy kezét, de nem tudom, kihez tartozik. Akkor hölgyem parancsoljon. Képviselő urak teljes takarásban tartották Önt nekem, csak a felső 30 centit láttam.

Hajszán Csabáné (Nagykanizsa, Szabadhegy): Alsószabadhegyi útról most én olyan gonddal jöttem Önökhöz, hogy október végén hozták a vizet nagy örömmre, de hát sajnos nem sokáig örültem, mert a vizet csak egy 200 méterig hozták el. Most az utolsó tűzcsaptól a következő tűzcsapig megint 200 méter, ami pont a mi telkünkön van, és mi nem kaptunk vizet. Most azt szeretném kérdezni, hogy ott mikor lesz víz? Mert nem hiszem el, hogy azt a 200 métert olyan sokáig kellene. Tíz nap alatt befejezték, még annyi sem kellett neki. És az, hogy ameddig elhozták a vizet, ott lucernatábla van, ahol mi lakunk, ugye ott meg hát ház van. A lucernatáblának kell a víz, a lakóháznak nem kell a víz.

Marton István: Nem tartom valószínűnek, hogy a lucernatáblát öntözik, de semmit sem lehet kizárni. Van a teremben valaki, aki erre tud választ adni? Mert ha van, akkor jelentkezzen.

Kassai Zoltán: Nagykanizsa város fejlesztési tervében erre a szabadhegyi területen ennyi méterre volt a tervben kiépítésre kerülő vezeték. Tehát erre több keret pillanatnyilag nem áll rendelkezésre, mert ennyi lett engedélyezve a közgyűlés részéről, és ezt mi maradéktalanul megépítettük. A továbbépítésnek természetesen van lehetősége, amit megvizsgálunk, és természetesen írásban válaszolok. Szóban annyit tudnék még ehhez mondani, hogy közben van egy probléma, hogy a közterületre egy lakó ráépítette a kerítését, és hát az kicsit útban van a vezetéknek, de megvizsgálom konkrétan ezt a kérdést és megoldási javaslatokat is tudunk tenni természetesen rá.

Halasi Pál (Nagykanizsa, Nagyváthy u. 3/A.): Polgármester úr köszöntöm Önt és találkoztunk ma délelőtt. Ön megvédte a város tisztaságát, én készséggel elismerem, hogy tiszta a város. De mint természetkedvelő ember, odakint kijebb, ahol a növényzet jótékonyan eltakarja a szemetet, nagyon jól érzem magamat. Jó az, hogy a hegykaputól eltűntek a szemétyűjtő, mert már kerülgetni nem lehetett a patkánytanyákat szinte. De most a nagyságos asszony beszalad az árokba a zsákkal és ehhez hasonlók. Nem akarom az időt rabolni. Ott van a másik dolog, mert folyosói beszélgetés közben derült ki, hogy valóban joggal említem meg. Van már mindenütt parkoló. Én rokkant vagyok, én ráadásul ingyen parkolok, de a Nagyváthy utcában például innen majdnem elkéstem, mert két olyan kocsi, amit életemben nem láttam eddig, úgy beszorított a parkolóba, hogy alig-alig tudtam kijönni. Tehát lehet jó döntéseket hozni. A döntéshozatalról is szól az én hozzászólásom, de mindig nagyon meg kell nézni, hogy hová visz. Az utakról, meg a tisztaságról volt szó. Mondom a világítást. Most egy jó szó. Jó a város közvilágítása, amit soha nem mondanék ki, viszonylag jó a közbiztonság. Hogy továbbkapcsoljam a gondolatmenetet, Szentgyörgyvári hegyi út. Egy bizonyos hegylakó csoport megy előttem. Én ott a sötétben bringázom, hallom, mert a tanács legalább néhány lámpát tehetne ki ide nekünk. Én tudom, hogy a hegyi utakra nem lehet, nincs is rá pénz lámpát tenni, de legalább az utak. Na mondom. Van egy fő útja a Szentgyörgyvári hegynek. Valami oknál fogva a szerteágazó utak közül egy ott gyönyörű burkolatot kapott, amikor a több is. Hát miért nem a főútvonal? Világítás nincs, kátyú az mindig van. Én nem mondom, hogy újjá kell azt az utat építeni, de legalább kátyúzni. Ott sötétben biciklizek, botlatozok, és rokkant vagyok veszélyes. Továbbá van még egy kérdésem, kérésem. Döbbszenten olvastam egy kiadványban, hogy a mi Botszentgyörgy várunk, Romlott vár közkeleti néven a Kárpát medencében a maga jellegében, a maga kategóriájában egyedülálló műemlék. És sajnos úgy látom, hogy gyermekkorom óta - mert arra nagyon sokat kirándultam, ahol most a birtokom is van - valahogy ugyanúgy van. Lehet, hogy ez optikai csalódás. Se egy tábla, nem tudom, így most nem is tudom ezt teljesen kifejtani. Részben zavarban vagyok, hogy ilyen csapongónak tűnik a dolog. Tehát mindenképpen azt szerettem volna elmondani, hogy a döntéseket nagyon át kell gondolni. Számomra ez a tanulság, talán Önök is érzik. Remélem, többet nem kell szólnom, meg egyáltalán nem is szívesen jöttem ide.

Marton István: Hát, amit az utakról mondott, meg a szemétről, hát vannak ettől cifrább dolgok is. Éppen a mai nap került a kezembe egy olyan levél, amit a hivatal egyik osztálya nekem címzett, hogy az 1 m³ illegálisan lerakott anyagot gondoskodjak, hogy elszállítsák. No én oda szignáltam arra, akire ez tartozik, és hát felszólítom a hivatal teremben tartózkodó illetékeseit, főilletékeseit, kíméljenek meg az ilyen

levelektől, mert ha esetleg a kezem ügyébe kerülnek, mondjuk, majd később illegitim módon, mert legitim módon nem akarok velük találkozni, akkor nagyon goromba szankciókat kell alkalmaznom. Egyébként meg is teszem. Erről ennyit. És az a kérésem, hogy kár volt eljönni a mikrofontól, mert a jegyzőkönyvnek be kell mondani a nevet mérnök úr.

Halasi Pál (Nagykanizsa, Nagyváthy u. 3/A): Szíves elnézést kérek, zavarban vagyok egy kicsit, mondom a közszereplés. De az egész utca gondja, amit elmondtam. Itt kinn a folyóson hallottam, erről beszélgetett a lakótársam. Ez nekünk örökös gond. Még annyit, ha már ideszóltattam. Az autósiskola gyakorlati indítóhelye nincs jó helyre téve. Kérem, találjanak rá megoldást. Életveszélyes. A vasútra mindenki rohan. Én mondtam a rendőrkapitány úrnak. Én ott naponta beszédnek nekik egymilliót, sőt több millió büntetést, ha megbíznának. Tehát rohannak, hajtanak, mint az örvölt. Ott áll a pótkocsis teherautó, az autóbuszuk. Hogyan jöjjünk ki? Engem már ütöttek el hasonló körülmények között a kórháznál. Fizet a biztosító. De olyan rettentő kellemetlen helyzet. Nem kívánom. Szerintem Önök sem kívánnák. Tehát rengeteg olyan dolog van, amit meg kellene oldani. Talán azért is jöttem el.

Marton István: Én nem kívánom Önnek, hogy a biztosítón keresztül gazdagodjon egészsége rovására. És remélem több ilyen eset nem lesz.

Takács Ernő (Nagykanizsa, Nagyváthy u. 2.): Az előbb itt a Nagyváthy utcai lakos az ügyben reklamált, hogy rossz helyen van kijelölve, mert buszok ott állnak és teherautók ott állnak és nehéz kijárni. Én egy másik dolgot mondok. Itt bizonyára minden embernek van vezetői engedélye többek között és tudják azt, hogy lakó, pihenő övezetben 20 km-es sebességgel lehet közlekedni, és csak a kijelölt parkolón lehet parkolni azoknak is, akik ott laknak. Meg kell nézni a KRESZ bizonyos pontját, azt hiszem 3. bekezdés, nem tudom hányadik pontja. A Nagyváthy utcában van körülbelül öt kijelölt parkoló, mert több nincs. Kétsávos út van, két nyomsávos út van, de gyalogjárda nincs a Zárda utcában. Lakó, pihenő övezet ugye? És ebben az utcában kérem szépen, megszavaztak bizonyára Önök minden, egy fizetőparkolót. Ha a gépkocsi, aki bemegy az utcába az úttestről, lemegy, tehát a szélére leáll, a fűre, megbüntetni a közterület felügyelő, ha beáll az úttestre, marad egy nyomsáv, ahol a gyalogosok közlekednek és a szembe jövő forgalom. Kérdelem azt, hogy az öt parkolóért érdemes volt ilyen káoszt csinálni?

Marton István: Uram, ha a helyzet az, amit Ön mondott, akkor biztosan nem, de majd megvizsgáltatjuk.

Papp Nándor: Ugyanehhez a témához. Képviselő indítványt fogok beterjeszteni, olyan 60 %-ban készen vagyok. Ez a Zárda utcai ügylet, ez meglepett, megmondom őszintén, mert erre nem is gondoltam, hogy ilyen perspektíva is van a dologban, ezt bevalloam őszintén. A Zárda utcaiak kérték annak idején ugye, hogy teljesen lehetetlen állapotok voltak. Most ők - hogy mondjam? - jól vannak témával, de áttekintve a Nagyváthy utcára és a múltkorai fórumomon szembesültem ezekkel a problémákkal, úgyhogy, de mindenképpen ezt komplexen meg kell vizsgálni, mert nagyon kérdéses, hogy a Nagyváthy utca elején bal oldalt tudnak-e parkolni a járművek. Természetesen az Ady utcában is kérdéses. Tehát ez egy mindenféleképpen egy három-négy összetevőjéből összeálló probléma, úgyhogy körültekintően kell eljárni és remélem, hogy sikerül egy köztes sokkal jobb megoldást választani, mint a mostani. Ezt csak azért szerettem volna mondani, mert ez mindenképpen be fog kerülni és a következő közgyűlés már bizottsági szakaszba fogja tudni utalni ezt a problémát.

Marton István: Az előbb elhangzott az is, hogy ott nincs járda. Hát a Nagyváthyban azért van járda, csak belső járda van, nem az út mentén. Igen, igen, abban nincsen. Ó, szaporodnak a kezek, megjött a kedv, a hangulat, nagyon örülök neki. Aki legközelebb van hozzánk, az jöjjön ki. Aki legközelebb volt hozzánk, annak kell a legtöbbet gyalogni, mert ugye csak keresztbe tud kijönni.

Ország József (Nagykanizsa, Muraközi utca): Ismerjük egymást. Röviden, tömören. Régi heppem, őszinte vagyok, a szemét ügy. Odaadtam Önnek január, februárban, amikor megszavazták Önök az új szemétdíjat, az egerszegi díjat és a kanizsai díjat összehasonlítva. Kiderült az, hogy a tavalyi díj 20 %-kal olcsóbb Egerszegen, mint Nagykanizsán. Az idej meg 35-40 %-kal átlagosan. Tehát a 2009-es. A 2009-es zalaegerszegihez viszonyítva. Három kérdésem lenne ehhez. Egyik. Ugye az körülbelül azt mondja, hogy 35 % tiszta haszonnal dolgozik valaki Nagykanizsán. Egy. Kettő. Levél van róla, tehát

nagy nehezen összeszedtem az infót. Nagykanizsán miért kell két hulladékgyűjtő cég? Egyiket úgy hívják, hogy ZALAISPA. Ugyanis az viszi el a zöldhulladékot. Elnézést kiadta a Saubermachernak bérbe, de az van mögötte. A másik – elnézést kérek – a napi lakosság szemét, az pedig a ZALAISPA, vagy a Saubermacher. Tehát mégiscsak két cég van. A válogató részt a város odaadta a ZALAISPA-n keresztül üzemeltetni a Saubermachernek. Tehát megint egy kapcsolódás. Holott a Saubermacher, úgy tudom és ez tény, hogy gyűjtötte a hulladékot szelektíven még tíz évvel ezelőtt is, kezdte el, így fogalmazok. Ez az egyik csoport. A másik csoport. Ugye megszűnt most ez év júliusával az Európa szabvány szerint Zala megyében három lerakó hely szabványa. Egyik Nagykanizsa, a másik Zalaegerszeg, a harmadik, vagy Zalabér, így mondom, mert ott a határban van. Elnézést, onnan ismerem, mert anyukám odavaló. Na most itt jön a dolognak a lényege, amit nem értek, hogy – megkérdeztem, ötödik, és a jegyzőnk segített, köszönöm szépen – tulajdonképpen a Saubermacher átlagdíjat fizet, idézem levél „95 %-át látja el a szemétnak” szemétkerakóba, annyit hord oda. Ebből a városnak milyen haszna van? Mert nem láttam sehol a zárszámadásban, vagy egyáltalán, elnézést kérek, hogy a városnak ebből haszna van. Tehát összefoglalva, 35 % haszon, 38 % tulajdonjog a Saubermachernak, tehát ott is kap pénzt, átalánydíjjal szállítja össze. Tehát magyarul alacsonyabb díjat fizet, és akkor ettől a lakosok miért fizetnek ennyivel több pénzt? Nem értem. És úgy érzem, ezt nem nekem, Kanizsának érvényes. Ugye volt kétfajta kalkuláció, Ön adta elő, hogy a 14 vagy a 21 %. Na de hát most elnézést, én utána számoltam a magam kis számaival, kiderült, hogy bőven több mint 25 % az emelés, hanem átlagosan 24 körül jött ki nekem. Odaadtam a polgármesterek, a mai napig nincs kiszámolva. Tudom a szemétkiosztást, mert sikerült összeszednem, és kiderült az, hogy a város jóval többet fizet szemétnak. Na most itt jön a másik kérdés. Ugye tavaly 650.000 forintot fizetett a város a nem fizetők miatt szemétdíjat. Tehát átvállalta magyarul. Na most azzal, hogy Önök felemelték 8.000 forintra, amit én akkor megjósoltam, valamikor az első levelemben, most még több lesz a fizető, vagy nem fizető? Döntsük el. Egyébként az előbb arról volt szó, hogy lerakják a szemétnak. Csodálkozunk? Hát 8.000 forint, azért gondoljuk már ebbe bele, hogy itt egy csomó ember munkanélküli lett és hova került a szemétnak, vagy hova fog kerülni a szemétnak. A másik. A szabályzatukban ugye az van, hogy ezek a járdaszigetek, vagy zöldszigetek meg lettek építve. Ezt pontról, pontra leírtam a szabályzatban, bent van az önök szabályzatában. Ugye ott nem három darab edénynek kellene lenni, illetve négynek kellene lenni, hanem ötnek. Ugye és ott kellene egy olyan hulladéknak lenni. Ez bent van az Önök szabályzatában, ami úgynevezett szerves hulladékgyűjtő lenne, ami itt is van Nagykanizsán, csak nem rakják ki. Ugyanis, megmondom miért, mert az Önök szabályzata szerint az Önöké van benne. Ezt tavaly szavazták meg a módosításokat, annak értelmében, hogyha ott a komposztált hulladék, tehát van egy ilyen szerves hulladékgyűjtő, ugyanolyan edény, csak annak barnának kellene lenni, akkor tulajdonképpen az ott lakók, akik odahordják a szemétnak, választhatnak a súlyban, hogy mennyi hulladékot visznek oda, hiszen szelektíven gyűjtik, mert 50 méteren belül van nálunk itt a Muraközi utcában. Ehhez tartozik a következő. Akkor ez miért nincs ott? Itt van Nagykanizsán, tudom, hogy itt van, miért nincs ott? Ennyit akartam kérdezni és elnézést végszóként. Két dolgot meg kell köszönnöm. Egyiket azt, hogy már az utca nevében így fogalmazok, ez a Gáspár Andráséknak szól. Köszönjük a táblát, rendben van az utca. Hála istennek kezd kialakulni egy forgalom. Köszönjük. A másik, amit el kell mondanom, azt köszönjük a Közterület Felügyeletnek. Lehet, hogy a Károlyi úrral egy kicsit most ellentmondok, ugyanis a mi utcánkban nagyon sokan „vadul” parkolnak, lévén, hogy a Kinizsi utca fizeti, Sugár út fizeti. Nem tudom, hogy miért és mindenki behúzódik a mi utcánkba. Ez is a Közterület Felügyeletnek köszönhetően kezd kialakulni Ezt el kellett mondanom. Köszönöm szépen. Ja, és még egy, elnézés zárszóként. Mennyi idő múlva kell választ kapnunk? Ugyanis a Balogh úr is tett fel kérdést két közgyűléssel ezelőtt, az már több mint 60 nap, nem kapott választ, beszéltem vele. Én is tettem fel kérdést, 90 nap után kaptam választ levélben. Tehát mennyi az a jogi válaszadási idő, ami a beadástól a válaszadásig szükséges?

Marton István: Hát az Ön által elmondottak a köszönet kivételével eléggé pontatlanok. Mielőtt megadnám Horváth Balázs úrnak a szót, azért annyit elmondok, hogy nálunk ugye a Saubermacher egy önálló cég. A városnak úgy mond haszna, az az NSP, tehát a lerakónak az üzemeltetése során képződik. Én viszonylag gyakran járok az Önök utcájában, hát én ott reggel autót nem is látok. Hogy ez mióta van így, azt meg nem tudom mondani, de egy jó ideje biztos, hogy így van.

Horváth Balázs: Engedjék meg, hogy egy-két kérdésre reflektáljak. Először is azt kell, hogy mondjam, hogy sajnálom, hogy Ország úr ilyen pontatlan és valótlan adatokat osztott meg Önökkel, illetve a TV előtt ülőkkel. El kell, hogy mondjam, hogy ezt azt jelenti, hogy sajnos hiába töltöttem vele egy délelőttöt

kollégáim társaságában, mert ezekre a kérdésekre mi igyekeztünk megfelelő válaszokat adni. Úgy látszik, vagy nem jól fogalmaztunk, vagy nem sikerült megértetni magunkat. Hogy rövid legyek. Össze lehet hasonlítani egy város hulladékgazdálkodását egy másik megyei jogú várossal. Először is 30-40 %-os különbség nincs az árban. Ez az egyik. Meg lehet nézni, hogy mekkora a különbség. De ha megnézzük, akkor meg kell azt nézni, hogy miről szól az ottani rendelet, miről szól az itteni rendelet. Meg lehet azt nézni, hogy az adott edényeket kik választhatják, hogyan választhatják, illetve abból milyen bevétele származik az adott cégnek. Csak egyet említsék. Zalaegerszegen 50 literes edényt magától a polgár nem választhat. 50 literes edényt úgy kaphat, hogyha az önkormányzathoz bemegy az illető, ott különböző szociális és egyéb alapon eldöntik, hogy jogosult-e 50 literes edény használatára, és onnantól kezdve adhatja ki a szolgáltató ezt az edényt, és ezt kompenzálják az adott cégnek. Tehát ez közvetlenül a díjakban például nem jelenik meg, arról ne is beszélve, hogy addig, amíg - itt sajnos most már és a következő közgyűlésen ezt téma lesz - az ürítések számát tekintve sajnos ott tartunk, hogy a közel fél millió ürítésből több mint 20 % az 50 literes edényre esik, addig ez, mondjuk az összehasonlításhoz vett város esetében ez jóval kevesebb. A másik, amit szerettem volna elmondani, hogy akkor, amikor összehasonlítottuk, akkor érdemes megnézni mást is. Ugyanezt Országgh úrnak elmondtam. Meg kell nézni, hogy Zalaegerszegen a szolgáltató milyen árakat alkalmaz az ipari partnereknek. Tehát meg lehet azt tenni, hogy hozzuk mi is lehetetlen helyzetbe azokat a vállalkozókat, akik már így is, azt gondolom, hogy elég nehéz helyzetben vannak. Emeljük fel a hulladékelszállítási díjat, próbáljunk meg egy ilyenfajta kompenzációt, és akkor azt a maradék kevés vállalkozót, aki még Nagykanizsán létezik, azt, azt gondolom, hogy lehetetlen helyzetbe hozzuk. A lerakás ügye is itt felmerült. Hát elmagyaráztuk Országgh úrnak, még egyszer elmondanám. A Saubermacher Pannónia Kft. hulladékgyűjtéssel foglalkozik. És ahogy polgármester úr is említette, a várossal van egy közös cégünk, aki a lerakót üzemelteti. Aki emlékszik még arra, hogy '95-ben milyen állapotok voltak, szaghatás, bűzhatás stb. Bagolán, az, azt gondolom, azt mondja, hogy ez a közös cég, illetve az ezzel kapcsolatos döntés, az egy jó döntés volt annak idején. És hogy ebből milyen haszna, vagy milyen haszna nincs a városnak, azt szeretném mondani, hogy a lerakó használatáért ez a közös cég a városnak mind a mai napig bérleti díjat fizet. Felmerült itt a szigetek kérdése. Azért egy-egy szolgáltatást ne hasonlítsunk össze, vagy egy-egy céget a másikkal anélkül, hogy tudnánk, hogy mi van a szolgáltatás mögött. Csak egy példát, hogy mondjak a szelektív gyűjtéssel kapcsolatban. Nagykanizsán 85 sziget van és mindegyiken legalább négy.....gyűjtünk, addig Zalaegerszegen ennek az egyharmada. Körülbelül ugyanannyi lakosra lehet, vagy talán még Zalaegerszegen valamivel többen is vannak. Itt üzemel három hulladékudvar, Zalaegerszegen egy. És még egy adalékot hadd adjak ehhez az összehasonlításhoz. Mi a lomtalanítást a város részére körülbelül nagyságrendileg 10 millió forintért végezzük. Ugyanez a szám Zalaegerszeg esetében 40 millió forint. Tehát össze lehet hasonlítani. És akkor kérdezem én, hogy ezt a 30 millió forintot hozzátevésszük a díjhoz, akkor miről beszélünk, mert körülbelül az a 10 %-os különbség, az már vissza is jött. Jó? Tehát én nem hasonlítanám össze a két céget anélkül, hogy pontos adatokkal nem rendelkezünk, és azt gondolom, hogy ez viszont nem a közgyűlés és közmeghallgatás témaköre, hanem egy szakmai bizottságé, aki erről érdemben tud tárgyalni. Szintén pontatlan az, hogy biohulladék gyűjtést a szelektív szigetekeken keresztül kellene végeznünk. A biohulladék gyűjtésre külön 120 literes edények érkeztek a ZALAI SPA program keretében. Itt egy dolgot kell fontolóra venni. Ez pedig az, hogy milyen többletkiadással jár ennek a rendszernek az üzemeltetése, elbírja-e a lakosság. Ez majd a hulladékelszállítási díj kapcsán közgyűlési téma lesz. Illetve az, hogy azok az eszközök, amik szükségesek ahhoz, hogy ez a rendszer üzemeltethető legyen, ezek mikor érkeznek meg. Ez sajnos nem a szolgáltatón múlik. A polgármester úr írt levelet a ZALAI SPA Zrt-nek. Mind a mai napig nem jött konkrét válasz arra, hogy azok az eszközök, amik itt szükségesek, forgató berendezés, a rakodó gép, egyéb technológia, mikor kerül átadásra a részünkre. Szintén téves az az információ, hogy két cég lenne Nagykanizsán, aki szolgáltató. Egy van, a Saubermacher Pannónia Hulladékgyűjtő Kft. Viszont azokat az edényeket, amiket a ZALAI SPA projekt keretében helyeztünk ki a városban, azokat ZALAI SPA matricával láttuk el. Ez a pontos és helyes információ ezzel kapcsolatban. Még egy dolgot szeretnék elmondani, hogyha már az Országgh úr a képviselőtestület elé egerszegi árakat hozott, akkor én szeretném elmondani, hogy Keszthelyen 800 forint egy szürke edény ürítési díja, több mint 800 forint és a biohulladék gyűjtés pedig nem ingyenes, hanem 400 forint edényenként. Ez több mint a másfélszerese, mint a kanizsai díj. Nem azt akarom mondani, hogy ez a követendő példa, csak azt akartam bemutatni ezzel az információval és ezzel a citálással, hogy rendkívül veszélyes összehasonlítani egy körtét almával. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Marton István: Ugye én személyesen ezeket az adatokat elég jól ismerem, de nagyon örülök annak, hogy Önnek most alkalma nyílt arra, hogy ezt elmondja városunk polgárai előtt, mármint, akik foglalkoznak velünk, és esetleg néznek vagy hallgatnak. Én egy területen azért pontosítanám Önt, mert azért nem, aki még maradt vállalkozó ebben a városban, mert a vállalkozók száma 4000 feletti és abból több mint két és félezer még csak iparüzési adót sem fizet a város jó időben, jó megkomponált rendeletének értelmében. Talán még annyit, hogy a szokásos gubancos helyzetet örököltük a hulladékdepóval kapcsolatban az előző testülettől. Úgy gondolom. Lehet ezen nevetni uraim, de a számok, meg a tények ezt közlik. Úgy gondolom, hogy nagyon jó úton jártunk és jogilag is most már – hát nem mondom, hogy teljesen, de alapvetően – minden tisztába lett téve, és ez ennek a testületnek a munkájának az eredménye, ezt azért ne felejtjük el. És így tudott megvalósulni már egy olyan fejlesztés, ami a 2002-es kvázi új depó - mert akkor új volt – beteltét megelőzi gyakorlatilag, és jó pár év többlett élettartatot biztosít ennek a depóniának. Nem várunk érte köszönetet a következő testülettől egyébként - előjáróban. Mindenesetre még egyszer köszönöm Horváth úrnak az elmondottakat.

Hajszán Csabáné: Azt szeretném mondani én csak, hogy voltam a Vízműnél és ők ott közölték velem, hogy van félretett pénz, tehát van tartalék, hogy azt a 200 méter vízvezetékét elhozzák. Ez az egyik. A másik meg, azt szeretném mondani, hogy az a kiépített kerítés, az olyan, hogy fa pózna, ami csak le van ásva, össze-vissza borul már, úgyhogy az nem akadály, hogy áthozzák a vizet.

Marton István: És Gilincsek úrnak is megadom a szót.

Gilincsek Lajos (Nagykanizsa, Hunyadi u. 1.): Mint első számú érintett, az Eötvös tér romhalmaz ügyében, illetve a lebontott romhalmaz ügyében szeretnék néhány szót szólni. Először is megköszöném Kámán László úrnak a bontással kapcsolatos közreműködését a tekintetben, hogy a bontás második üteme, az viszonylag kultúrált körülmények között, a megbeszélésünknek megfelelően történt, tehát kézi bontással és nem dózerolással és egyéb drasztikus módon. A kérdésem viszont arra irányulna, hogy úgy nagyjából 8-10 évig dzsumbujt láttam az erkélyemről azon a frekvencián belvárosi részen, amit ugye az önkormányzat nagyjából 8-10 éve kiürített, és azóta ember oda be nem tette a lábát csak a patkányok. Körülbelül két méteres parlagfű és egyéb burjánzottak el, és ehhez képest most kialakult egy olyan városkép, ami ugyancsak meglehetősen bántja az ember szemét. Részben mint érintett, részben, mint szakmailag is városképi szempontból fontos kérdésként merül fel, hogy mi lesz a sorsa annak a saroknak, meddig lesz az úgy? Tudom, hogy még vannak vissza bizonyos bontási ütemek, vagy részek, de mégis úgy nagyjából mikor kerül sor annak a résznek az átmeneti rehabilitációjára úgymond? Nagyjából ennyit szerettem volna. Köszönöm a szót.

Marton István: Köszönöm Gilincsek úr. Hát átmeneti rehabilitációra nyilvánvalóan nem kerül sor. Az önkormányzaté volt ugye az 1-es, 2-es, meg a 3-as, amiből tévesen arra a következtetésre lehet jutni, hogy a terület egybefüggően a miénk volt, de ez azért téves, mert a 2/a, az peres eljárás alatt állt. Gyakorlatilag átment a tulajdonunkba, csak még nem tudjuk, hogy x forintért vagy 2 x forintért. Én azt hiszem, hogy a legpraktikusabb az lenne, hogyha az önkormányzat a 4-est, meg az 5-öst is megvenné, és azt az egész tömböt onnan lesöpömné, mert akkor nyilvánvaló, hogy az értékesítési kilátásaink, és hát a későbbiekben ebből adódóan a városképi kilátások is egészen mások lennének, mint ha csak az 1, 2, 2/a és a 3 területére építünk. Én úgy gondolom, hogyha ... Kámán úrral én ezt már megbeszéltem, az érintettekkel vegye fel a kapcsolatot. Ha nem nagyon követelőzően tudnánk megállapodni velük az árakban, nem úgy, mint ahogy a 2/a-val ugye évek óta meg a bírósági ügy, akkor érdemes lenne ebbe belevágni. Ha pedig nem, akkor ott a 3-as után mi megállunk, és aki ezt megveszi tőlünk, hát annak kell elvégezni, ha olyan nagyot akar építeni, hogy essen bele a 4-es is, meg az 5-ös is, ezt az egész felújítást. De én azt hiszem, hogy az önkormányzat gyorsabban tudna haladni, és a környék rendbe tétele is gyorsabb lenne, hogyha minekünk módunk lenne megvenni a 4-et, meg az 5-öt, és akkor egyben eladni a Hunyadi utcától ugye addig a beugrásig, ahol a Monostori kocsmá van. Hogy ennek az időigénye mekkora, azt meg nem tudom mondani, mert aki figyelmesen jár a városban, az láthatja, hogy jó pár területen nagyon komoly bontások történtek. Gondolok itt a Magyar utcán lebontott kettő, illetve gyakorlatilag három objektumra, gondolhatok ezen túlmenően, mondjuk a Kórház u. 9-ig való épületek megszüntetésére, illetve a Teleki u. 6-osig az előépületek, illetve a 4-es, 2-es, 2/a-nál teljes szüntetésre. Tehát én azt hiszem, és ezeknek a tapasztalataiból kiindulva, ezek rendkívül időigényes és pénzigényes tevékenységek, tehát egyrészt meg kell szerezni a bontatandó ingatlant, és utána versenytárgyaláson

el dönteni, hogy ki az, aki a legkevesebb összegért ezt megcsinálja. Én azt hiszem, hogyha szerencsénk van, akkor a jövő évi költségvetésbe már beállíthatjuk az Eötvös 1-2-2/a-3-nak az esetleges értékesítését. Ránk is férne, nem akarok én most itt nagyon belemélyedni, hogy normatívák hogy csökkennek idei évről jövő évre, mennyivel kevesebb adóbevételre számíthatunk, stb., stb. Tehát miután a nagy célok megvalósítása a következő évben lenne esedékes, gondolok itt elindítani a szennyvízprogramot, a belső körgyűrű, és így tovább, és így tovább, tehát romló gazdasági kondíciók mellett kell a városnak a már korábban, évekkor korábban eldöntött nagy céljait megvalósítani. Tehát ebből adódóan, és ezt nem azért mondom, hogy rontsam a piaci pozícióinkat, mert azért jelentősen érték alatt semmit sem fogunk eladni, ez mondjuk egészen biztos, de hát amikor szorult helyzetben van akár egy magánszemély, akár egy település, az nyilvánvalóan az árakra az érintett szempontjából rossz kihatással van. Aki vásárolni akar, az van jobb helyzetben. Én mindig optimista voltam, és azt hiszem, maradok is, amíg én élek, illetve amíg van hatásom a városra vezetői szinten, tehát én azt hiszem, és ebben igazat kell adnom Gilincsek úrnak, hogy köszönet illeti a vagyonkezelőt azért, hogy ezt a bontást ennyire szakszerűen tudta megoldani. Kétségtelen, hogy az Ön felől maradt fal, az nem egy szép látvány, és az se vigasztalja Önt, hogy az eddig is így nézett ki, csak most már nem takarja el az a ház. Mondom, csak most már nem takarja el az a ház, ami korábban ott volt, ugye az az udvari belső épület. Tehát ez eléggé rondán néz ki. Itt meg kell állapodni majd, azt hiszem, le kell ülnünk Önnel, meg a vezérigazgató úrral, hogy ott mi a teendő, mert valami kis teendője talán lesz az önkormányzatnak is. Ezzel kapcsolatban én nem akarok illúziókat ébreszteni Önben, de biztos, hogy nem ússzuk meg teljesen ingyen ezt sem. Több hozzászólót nem látok, ezért a

Csonka Ferenc (Nk. Kiskanizsa): ... hadd szóljak én is egy

Marton István: Hát illetett volna jelentkezni, de hát ha már fölállt, akkor mondja.

Csonka Ferenc: Bocsánat polgármester úr. Én szeretnék gratulálni a keleti városrésznek, ahol tudtommal 100 fős polgárőrség működik, hogy a két KMB-s jutott. Mi Kiskanizsán, úgy tudom, 10 éve várakozunk erre a két KMB-sre. Szeretném megkérdezni, hogy mikor kapjuk meg, mikor lesznek a kamerarendszerek kiépítve, és mikor fognak létrehozni közbiztonsági alapítvány oszlopos tagjával és vezetésével egy egyenruhás polgárőrséget Kiskanizsán? Nagyon szépen köszönöm. Amúgy a mi régi csapatunk 20.000 munkaórát ledolgoztunk igazoltan, ha tetszenek rá emlékezni. Csonka Ferenc Kiskanizsa, volt polgárőr.

Marton István: Alapítvány, én úgy tudom, hogy van, és a kamerarendszereknél meg az önkormányzat döntött, milyen ütemben és hogyan. Majd a kapitány úrnak is megadom a szót, csak nekem is kell valamit válaszolni. Kapitány úr is el fogja mondani, hogy ..., és itt nem látok én érdeksérelmet, hiszen Kiskanizsa, mondjuk 8.000 fős település, a keleti városrész 17.000, és körülbelül ugyanannyi idő óta vágyakoznak arra, hogy legyen nekik kihelyezett rendőrőrskük, és ez most meglesz, mert megszületett rá a parancsnoki döntés, de a részletekbe nem akarok belebonyolódni, kapitány úr, Öné a szó.

Dr. Molnár József rendőrkapitány: Azt gondolom, hogy még mielőtt egy kérdést felteszünk egy ilyen fórumon, megvannak azok a fórumok, ahol az aktuális helyzetről információt lehet szerezni. Kapitányságvezetői fogadóóra, illetve bármikor engem bárki megkereshet, és én bárkinek tájékoztatást adok, hogyha tudok segíteni az ügyben. Na, az információ, az fals és hamis. Tehát nem csak a keleti városrésznek tervezzük visszaállítani a KMB csoportját, hanem tervezzük a kiskanizsai városrésznek is visszaállítani a KMB csoportját. Ez a kettő együtt párhuzamosan fog működni. A polgármester úr megkereste főkapitány urat, főkapitány úr pedig utasított engem, hogy gondoljam át annak a megoldási lehetőségét, hogy a saját forrásainkat, tehát saját személyi emberállomány forrásainkat áttekintve hogyan tudjuk megoldani azt, hogy ez a KMB csoport kialakításra kerüljön, hiszen ez a téma nem először van az önkormányzat előtt, és én mindig is azt mondtam, hogy egy-egy fős KMB-ssel nem lehet mit kezdeni egy ilyen területen, minimum két fő kell. Azt tudom mondani, hogy most már a döntés megszületett, én javaslatot tettem főkapitány úrnak kettő darab státusz átmínősítésére, mely javaslat tudomásom szerint továbbításra került az ORFK-ra, hiszen ez állománytábla módosítással jár, de ez a mi belső szabályainkra vonatkozik. Tehát azt gondolom, hogy részünkről már a döntés megszületett arra, hogy visszaállítsuk ezeket a KMB irodákat. Innentől kezdve ugyan már az ígéretnek a másik része pedig a városon múlik, mert ugye az önkormányzat az ígérte, hogyha mi a személyi feltételeket

biztosítjuk, akkor a város az irodát, illetve az egyéb dologi feltételeket, ami az iroda kialakításához kell, biztosítani fogja. Polgármester úrral pont a mai ülés előtt beszéltük meg azt, hogy a holnapi napon pontosításképpen le fogunk ülni, és elkezdjük a tárgyalásokat, hogy hogyan, miképp és mikor tudjuk ezt megoldani. Én azt gondolom, hogy a státuszok átminősítésére legkorábban január 15-ével, de szerintem február 1-jével sor kerül, utána ki kell választani rá a személyt. Én azt gondolom, hogy februárban már, amennyiben az önkormányzat biztosítja a dologi feltételeket, irodát és annak a berendezését, akkor már megkezdhetik a KMB-sek a szolgálatot. Azt gondolom, hogy ezzel mindent megtettünk. Egyébként hozzá kell tennem, hogy a rendszerváltáskor pont a város volt az, utána néztem, pont a városi önkormányzat volt az, amely bizonyos helyeken visszakérte, vissza szeretne volna kapni azokat az irodákat, ahol KMB-sek működtek, és ez eredményezte azt, hogy tulajdonképpen a városban most ténylegesen KMB iroda nem működik. Szeretném én ezt visszaállítani, de egyszerre minden nem megy, Bicsák úr, Palinban is gondolkodunk, de először kis lépésekkel haladunk előre. Köszönöm szépen a figyelmet.

Marton István: Bicsák úr a következő közgyűlésben, azt hiszem, Ön is arathat átütő sikert ebben a műfajban. Való egy igaz, én ezt nem fenyegetésként mondom a testületnek, de ez nem fog két fillérünkbe kerülni, de ez azon beruházások egyike, amit minden körülmények között ki kell izzadni. Sokkal fontosabb, mint ami múlt csütörtökön érzelmi alapon 100 milliós nagyságrendekben dőlt el. Én azt hiszem, hogy ez teljes mértékig kikerülhetetlen, és köszönetet is mondok a tábornok úrnak, illetve a kanizsai rendőrkapitánynak, hogy ezt az ügyet nagyon rugalmasan kezelték végre. Rajtunk, én azt hiszem, azt nyugodtan mondhatom a testület nevében, nem fog múlni se a helyiségek kialakítása, se pedig azoknak a megfelelő szintű berendezése. És még egyszer köszönöm a megyei főkapitányságnak, illetve az itt ülő kapitány úrnak. Köszönöm. Több hozzászóló nem lévén ...

Csonka Ferenc: Bocsánat. Bocsánat, csak egy mondat. Kapitány úrnak a megjegyzését szeretném visszautasítani, és kikérem magamnak. Következő van, nem tudom, nevet lehet mondani, hogy kik voltak a KMB-sek 2008-ban? Keleti városrészben?

Marton István: Senki se volt, úgyszólván

Csonka Ferenc: A Bukováczi Józsi, meg a másik srác, az ki volt?

Marton István: Hát bocsánat, de én úgy gondolom, hogy ez olyan vita, amit esetleg négy szemközt kell rendezni. Ez nem hiszem, hogy a plénum elé való.

Dr. Molnár József rendőrkapitány: Következő a helyzet. Tehát a Csonka úrnak van egy, tehát az állománytáblánk szerint továbbra is a város be van osztva KMB körzetekre. Körzeti megbízott csak úgy lehet, hogyha tartozik hozzá KMB körzet. Tehát nem lehet úgy körzeti megbízott valaki, hogy nagykanizsai körzeti megbízott. Olyan nincs. Valóban most is van kiskanizsai körzeti megbízott, van miklósfai körzeti megbízott, van palini körzeti megbízott, és van a keleti városrészben is körzeti megbízott, és van egy belvárosi körzeti megbízott. Tehát jelen pillanatban 5 városi KMB-sünk van. Valóban mindenkinek megvolt a KMB-se. Nem ez volt a kérdés. Tehát eddig sem ez volt a kérdés, hanem az volt a kérdés, hogy visszaállítjuk-e az irodákat. Mert KMB-s volt, csak én azt mondtam, hogy szakmailag indokolatlan, és szakmailag butaság azt megtenni, hogy a KMB-st kitesszük oda egymagába. Nem tud semmit tenni. Kell mellé tenni legalább még egy embert, hogy közösen, együtt tudjanak jól dolgozni, és azt gondolom, hogyha ..., és ugye erről is volt szó, hogyha ott a KMB irodák újra megnyitásra kerülnek, oda már föl lehet építeni egyrészt a polgárőr szervezeteket, illetve arról is beszéltünk, hogy akkor bizony a Közterület Felügyelettel is egy olyan együttműködést lehet megvalósítani akár Kiskanizsán, akár a keleti városrészben, ami az eddiginél is jobb lesz. Tehát azt gondolom, hogy itt egy félreértés van. Tehát mindig is volt KMB-se Miklósfának, most is meg van nevezve. Parancsol? Hogyhogya ki? Hogy ki a kiskanizsai területileg körzeti megbízott? A Zábó István úr. Zábó István úr, tudomásom szerint, de meg kell néznom az állománytáblát. Jó? Tehát mindig is megvolt a körzeti megbízottja mindegyik területnek, csak annyit fog változni, hogy most oda kikerül helyben. Jó?

Marton István: Köszönöm kapitány úr. Úgy gondolom, hogy itt ülők jó része ezzel tisztában volt, de hát ahol vannak fehér foltok, az a dolgunk, hogy eltakarítsuk őket. Ezzel a mai közmeghallgatásunkat berekesztem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Marton István polgármester az ülést 19.05 órakor bezárta. (Az ülésről készült hangfelvétel alapján ezen jegyzőkönyv a hozzászólásokat szó szerint tartalmazza.)

**Marton István
polgármester**

**Dr. Tuboly Marianna
jegyző**